

"Οτε ἐσχάτως, ἐπὶ συμποσίου συγχροτουμένου ἐν Βαλγίῳ ὅπ' ἀκαδημαϊκῶν, παρουσιάσθη ὁ καρπὸς οὗ τος, δλοι ἄμα γειθέντες αὐτοῦ, τὸν ἔθεώρησαν ώς τὸ μάννα τοῦ οὐρανοῦ. Εἶτα μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἀνεφώνησεν διτι αἱ πύλαι τοῦ ἑόδομοῦ παραδείσου τοῦ Μωάμεθ ἡγοίχθησαν ἥδη, καὶ διτι ὁ χῖτος ἦτο μαργαρίτης πεσὼν ἀνωθεν πρὸς παραμυθίαν τῶν ταλαιπώρων θυητῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(Ιθ. Φυλλάδ. ΜΕ').

* Άριθμος 3.

—o—

Ο ΑΝΘΟΠΩΛΗΣ.

Κόμορφά μου κοπελούδα,
Θέλετε χλωρὰ λουλούδια;
Πάρετε, ποιλῶ.
Σιγαλά, μὴ γίνοντε λάθη.
Μὲ τὸ χέρι τὸ καλάθι
Οποιας βρῶ, φιλῶ.

—o—

Δεῖτε ἰδῶ τι λόραιστης!
Αύτὸν εἰν' η ἀθωότης,
τὸ δοκρό γιασούμι.
Τὸ ἀγοράζετε; μιὰ πόσο;
Χάριτέ λέτε νὰ τὸ δώσω;
Χάριν; καὶ ἀς νὰ μή!

—o—

"Ερα βόδορ! Τῶν ἐρώτων
Εἰν' ἐρύθημα τὸ πρῶτον.
Ἐχει δυνὼ φιλεῖ!
Μιὰ μεκρὴ μὲ τὸ ἀρπάζει,
Μιὰ μικρὴ, ποῦ ἀσπρη μετάζει
Τριανταφυλλά.

—o—

Τὸ γαρόφαλο ποῦ λέγει
Πῶς μιὰρ κάποιας καρδιάς γέλει
Πάθος δυνατόν,
Ποιὰ τὸ θέλει; ποιὰ τὸ πέργυν;
Μιὰ πενήντα φιλιὰ φέρει,
Καὶ ἄλλη ἔκαστη.

"Ἐδώ ἔγω ἀνθος Βάττου,
Λέγουντε πῶς η Ἐγροιά του
Εἰν' η ἡδονή.

Μὴ, προσέχετε, μὴ οἴτι!
"Ἐχ' ἀγκάθια, καὶ εἰν' ἀχριά,
Καὶ ἐπειτα πορετι.

Βλέπετε, δοκρη σᾶρ τὸ χιόνι,
Τὸν ἀέρα βαλσαμώνει
Ἡ πορτοκαλίδιά.
Ξενρετε τέ χάριτ ἔχει,
Καὶ η ρύμη πῶς τὴν πλήξει
Σ τὰ χρυσᾶ μαλλιά;

"Ἄτ τὸ ξεβρετε! Μὴ τρέλλαις!
Μὴ ξεσχίζεσθε κοπέλλαις!
Ἐχει ἀρκετον.
Ἐχει γιὰ μικραῖς μεγάλαις,
Γι' ἀλλαις τρεῖς φοραῖς, καὶ γι' ἄλλαις.
Εἴται περιττόν.

Κλιματίδια πόλα θέλει;
Αὐτὴ πίστην παραγγέλλει.

"Ολοι τὴν πωλοῦν.
Πῶς; Σὲν τὴν ζητεῖ καρμιά σας;
Τὴν χαριτώ.—Χάρισμά σας,
Λέγοντε καὶ γελοῦν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Φυτὸν εἶμαι καὶ εἰς τροφῆν σου γρηγορεύω τὸν χειμῶνα.

"Άλλ' εἰς καλογηρικὸν μεταβάλλομαι γιτῶνα

"Αν η κεφαλή μου πέσῃ.

Παιγνιδίου δὲ χαρτίον γίνομαι κατὰ καιόνα,
"Αν η ἀσπλαγχνός σου χείρ τὸν λαιμόν μου ἀφαιρέσῃ.

Π. Σ. Τ.

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ προλαβόντος αἰνίγματος

Σήμερον